

grund ikke generelle regler om forsikringsselskabets informationspligt mv. Justitsministeriet har nedsat et udvalg om revision af forbrugeraftaleloven, der bl.a. skal komme med forslag til de lovændringer, der bør foretages med henblik på at gennemføre direktivet om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser i dansk ret. Udvalget skal i den forbindelse bl.a. overveje forholdet til de gældende regler om oplysningspligt mv. ved forsikringsaftaler. Direktivet skal være gennemført i dansk ret senest den 9. oktober 2004. Det kan endvidere oplyses, at Økonomi- og Erhvervsministeriet for tiden overvejer udformningen af regler om redelig forretningsskik og god praksis på bl.a. forsikringsområdet, jf. lov om finansiel virksomhed § 3, og at det i den forbindelse overvejes, i hvilket omfang der bør fastsættes regler om forsikringsselskabers rådgivnings- og oplysningspligt mv.

Det bemærkes, at lovforslaget indeholder flere regler, der pålægger forsikringsselskabet en særlig oplysningspligt mv. Det foreslås således, at selskabet i en opsigelse som følge af manglende præmiebetaling skal oplyse om den særlige genoplivningsregel, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 (forslag til lovens § 13, stk. 2), at selskabet skal vejlede sikrede om retten til at kræve acontoerstatning, jf. lovforslagets § 1, nr. 8 (forslag til lovens § 25), og at selskabet skal begrunde afslag på at tegne en forsikring og opsigelse af en forsikring, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til lovens § 3 b).

4.10. Ændring af rentesatsen i forsikringsaftaleloven og andre formueretlige love

Den almindelige morarentesats for forsinket betaling af formueretlige fordringer findes i rentelovens § 5. Indtil den seneste ændring af renteloven (lov nr. 379 af 6. juni 2002) var renten fastsat til en årlig rente, der svarer til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med et tillæg på 5 pct., jf. bekendtgørelse nr. 896 af 21. december 1990 om ændring af morarentesatsen i lov om forsinket betaling, forsikringsaftaleloven mv.

Ved lov nr. 379 af 6. juni 2002 er der imidlertid sket en forhøjelse af den almindelige morarentesats efter rentelovens § 5, stk. 1, således at renten fastsættes til en årlig rente, der svarer til en referencesats med et tillæg på 7 pct. Som referencesats anvendes den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. den 1. januar og den 1. juli det pågældende år.

Efter rentelovens § 5, stk. 2, kan justitsministeren hvert andet år efter forhandling med Danmarks Nationalbank og Økonomi- og Erhvervsministeriet ændre

renten, dog således at tillægget ikke kan fastsættes til mindre end 7 pct.

Rentelovens almindelige regler om morarentens størrelse er i et vist omfang fraveget i anden formueretlig lovgivning. En del af disse særlige morarentebestemmelser bygger på andre principper end dem, der ligger til grund for rentelovens generelle morarentesats. Som eksempel herpå kan nævnes checklovens §§ 45-46, veksellovens §§ 48-49 og CMR-lovens § 35, som gennemfører en række internationale konventioner i dansk ret.

Der findes dog også nogle særlige morarentebestemmelser, der er baseret på den generelle morarentesats efter renteloven. Det drejer sig om bestemmelserne i forsikringsaftalelovens § 24, stk. 2, erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2, om erstatning for personskade mv. og bekendtgørelsen om tvangsauktionsvilkår (fast ejendom) pkt. 6 A, litra b in fine, om overskydende beløb fra auktionsbud.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør disse rentebestemmelser tilpasses den gældende almindelige morarentesats efter renteloven, jf. også punkt 4.3. ovenfor vedrørende forsikringsaftalelovens § 24, stk. 2.

I overensstemmelse hermed foreslås bestemmelserne i § 24, stk. 2, i forsikringsaftaleloven (lovforslagets § 1, nr. 6), og § 16, stk. 2, i erstatningsansvarsloven (lovforslagets § 2) ændret, således at renteniveauet ligesom efter den gældende rentelov fastsættes til en årlig rente, der svarer til en referencesats (Nationalbankens officielle udlånsrente) med et tillæg på 7 pct.

Justitsministeriet vil desuden foretage en tilsvarende administrativ forhøjelse af rentesatsen efter bekendtgørelsen om tvangsauktionsvilkår (fast ejendom) pkt. 6 A, litra b in fine.

I kreditaftalelovens § 23 findes en særlig bestemmelse om de civilretlige konsekvenser af kreditgiveres tilsidesættelse af oplysningspligten efter lovens § 9 (om kreditaftaler med fast lånebeløb). Af bestemmelsens stk. 1 følger, at hvis kreditomkostningerne ikke er oplyst i overensstemmelse med § 9, stk. 1, nr. 3, skal forbrugeren højst betale lånebeløbet og en årlig rente af den til enhver tid værende restgæld, der svarer til Nationalbankens diskonto med et tillæg på 5 pct.

Justitsministeriet finder, at grundlaget for renteberegningen bør være det samme som efter renteloven, dvs. Nationalbankens officielle udlånsrente, der fastsættes halvårligt. Hermed smidiggøres den praktiske tilskrivning af renter.

Der foreslås imidlertid ingen forhøjelse af procenttillægget (fra 5 til 7 pct.) i kreditaftalelovens § 23, stk. 1. Justitsministeriet har herved lagt vægt på, at bestemmelsen som nævnt fastsætter de civilretlige kon-